

ἐν "Υδρα ἐκαλοῦντο συνήθως στιμαδόροι, βλέπε Α. ΛΙΓΝΟΥ, *"Αρχεῖον τῆς Κοινότητος Υδρας*, 2, Πειραιεὺς 1921, σελ. 9 καὶ γενικῶς Ι. ΛΥΚΟΥΡΗ, *"Η διοίκησις καὶ δικαιοσύνη τῶν τουρκοχρατουμένων νήσων Αἴγινα, Πόρος, Σπέτσαι, Υδρα κλπ.*, Αθῆναι 1954, σελ. 190, 270, 305 ἔπ., 318.

Περὶ τῆς σημασίας τῶν ρητοῶν πουλεῖ καὶ παραδίδει καὶ αἰωνίως ἀποξενώνει (=ἀφίσταται τῶν ἑλληνοαιγυπτιακῶν παπύρων) (στίχ. 1 - 2). καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἀποξενοῦται αὐτὴ καὶ οἱ κληρονόμαι της, καὶ μένει αὐτὸ τὸ ἐλαιόδενδρον εἰς τὴν ἔξουσίαν καὶ κυριότητα τοῦ ἀγορασθέντος μπάου (στίχ. 9 - 11), βλέπε λῆμμα ἐγγράφου 11. Περὶ δὲ τῆς ρήτρας: προικίση χαρίση κάμυοντάς το ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς τέλειος οἰκοκύρης (στίχ. 11 - 13) λῆμμα ἐγγράφου 6.

Τὸ παρὸν εἶναι ἴδιωτικὸν ἔγγραφον συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Ζανῆ Ἰωάννου Καμπάνη
ὅστις χοησιμεύει καὶ ὡς μάρτυς (στίχ. 19 - 20). Ὑπογράφουν δὲ αὐτὸ καὶ δύο μάρτυρες
(17 - 18).

1 » διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου γράμματος γίνεται δῆλον ὅτι πουλεῖ καὶ
2 παραδίδει καὶ αἰωνίως ἀποξενώνει, τὸ φλουρὴ σύζυγος τοῦ μακαρίτου
3 Ἰωάν(νου) σοφιανοῦ, τὸ ἔλαιοδεντρον ὃποῦ ἔχει κείμενον εἰς τῷεῖς βα-
4 λανιές, εἰς τὸν ἄρχον κωνσταντάκη Ἰωάννου μπάου, τὸ δποῖον
5 εἶναι φυτευμένον μέσα εἰς τὸ πρᾶγμα τῆς εὐγενείας του διὰ γρό-
6 σια πενήντα ἥτοι — γρ 50: κατὰ τὴν ἀποκοπὴν⁽¹⁾ τοῦ
7 ἀντριᾶ κόχιλα, καὶ Ἰωάν(νου) διαρεμά. καὶ δμολογεῖ ἡ οηθεῖ-
8 σα, τὸ φλωρὴ ὅτι ἔλαβεν τὰ αὐτὰ ἄσπρα σῶα καὶ ἀνελλι-
9 πῆ, καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἀποξενοῦται αὐτὴ καὶ οἱ κλη-
10 ρονόμοι της, καὶ μένει τὸ αὐτὸ ἔλαιοδενδρον, εἰς τὴν ἔξου-
11 σίαν καὶ κυριότητα τοῦ ἀγορασθέντος μπάου, προικίση
12 χαρίση, κάμνοντάς το ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς τέλειος
13 οἰκοκύρης, καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἐνδειξιν ἔγινεν τὸ παρὸν
14 πωλητήριον γράμμα, καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τῆς εὐγενείας του, ὑπο-
15 γεγραμμένον παρὰ ἀξιοπίστων μαρτύρων διὰ ἀσφάλειαν.

1823: φεβρουαρίου: 28:

2^a X. 17 ὁ οἰκονόμος μπάος μάρτυς:—

3^η X. 18 ἀπόστολος μάτζας μάρτυς:

19 ζανῆς Ἰωάν(νοι) καμπάνης γραφεὺς
20 καὶ μάρτυς

⁽¹⁾ εἰς τὸ κείμενον: ἀπὸ κοπῆς.

Verso

- 4^η X. 1 πώλησις τοῦ δευτέρου
 2 δροῦ εἰς τὸ χωράφι
 3 τῶν βαλανῶν διὰ γρ. 50.

13

'Ομολογία τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀμοργοῦ

Χάρτης δίφυλλος
 0,300 × 0,210

1810, Σεπτεμβρίου 28
 Ἀμοργός

Ἡ «κοινότης» (στίχ. 3) ἡ τὸ «κοινόν» (verso στίχ. 1) τῆς Ἀμοργοῦ, λαβὸν ἐν ᾧ τοῖς 1810 ἀνάγκην χρημάτων, δανείζεται τὴν 28ην Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ τὰς ἀνάγκας του παρὰ τοῦ Κωνσταντάκη Ἰωάννου Μπάου τὸ ποσὸν τῶν χιλίων ἑκατὸν γροσίων, ἐκδίδοντος ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ δμολογίαν, ἵτοι χρεωστικὴν ἀπόδειξιν. Τὸ δάνειον συνάπτεται δι' ἐν ᾧ τοῖς καὶ μὲ τόκον 12% κατ' ἐτος μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὅποίου καθίσταται ληξιπρόθεσμον ἐπὶ τόκῳ ὑπερημερίας 12% ἐπίσης μέχρις ὀλοσχεροῦς ἔξιοφλήσεως.

→ Τὸ ἔγγραφον ἀποτελεῖ δμολογίαν, ἵτοι ἔγγραφον περὶ συνάψεως δανείου. Ἰδιαίτερος προσδιορισμὸς δὲν ἀπητήθη, διότι κατ' ἔξοχὴν ἡ σύμβασις δανείου συνήπτετο ἔγγραφως, συμφώνως πρὸς συνήθειαν σταθερῶς κρατήσασαν καθ' ὅλην τὴν ἴστορικὴν ἔξέλιξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου ἀπὸ τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου. Ἐφ' ὅσον ἐπομένως διὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ ἀπητεῖτο ἔγγραφον, καλούμενον δμολογία, διὰ τοῦ τελευταίου τούτου ἔχυπακούετο ἀνευ ἑτέρου τὸ δάνειον. Συνετάσσετο δὲ αὗτη, ὡς ἡ παροῦσα, ὑπὸ τύπου χρεωστικῆς ἀποδεῖξεως. Διὰ τὸ ἀδιάβλητον ὑπέγραφον μάρτυρες, συνήθως τρεῖς (*Πρόχειρον Νομικὸν ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ*, ἐκδ. Ε. Ταπεινοῦ, Κωνσταντινούπολις 1887, σελ. 209 ἐπ.). Τοῦτο ὅμως δὲν ἐτηρεῖτο πάντοτε. Εἰς τὴν παροῦσαν δὲν προσυποράφουν μάρτυρες, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διότι τὸ δάνειον συνάπτει ἡ κοινότης, ὑπογράφουν δὲ ἀρχαὶ καὶ νοικοκύρηδες.

Πρὸς τὸ τελευταῖον γεγονὸς συνδέεται τὸ ζήτημα, ἂν αἱ κοινότητες κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας ἀπετέλουν νομικὰ πρόσωπα καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἂν καὶ μέχρι ποίου σημείου αἱ πράξεις καὶ ἐνέργειαι τῶν ἐκπροσωπούντων ταύτας τὰς ἐδέσμενον.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δέον, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ ἐπὶ τοῦ γεγονότος, δπερ, καθ' ἡμᾶς, δὲν εἶναι συμπτωματικόν, ὅτι δηλ. ἐν στίχ. 2 ἐπ. λέγεται: δῆλον γίνεται, ὅτι ἐλάβομεν δανειακῶς διὰ χρείαν καὶ ἀνάγκην τῆς κοινότητός μας ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς ἀμοργοῦ ἵερεῖς προεστοὶ νοικοκύρηδες. Δηλαδὴ φέρονται δανειζόμενοι ἀπαντεῖς οἱ κάτοικοι, οἵτινες καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν μέλη τῆς κοινότητος Ἀμοργοῦ καὶ οὐχὶ ἡ κοινότης ὡς νομικὸν πρόσωπον. Ἄν δὲ προστίθεται: ἵερεῖς προε-

